https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2450
https://titania.saeima.lv/LIVS14/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=ad294670-cde7-4d11-925c-d5556ac013ae

24.02.2023. 14.Saeima divpadsmitā sēde-ziemas sesija -ārkārtas *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Edvards Smiltēns*
2023.gada 24. februāra sēde sākas pl. 8:50
sēde slēgta pl. 9:39, sēdes ilgums- 46 minūtes

PIEBILDE: 24. februārī notiek viena sēde nr.12, par karu Ukrainā.

Latvijas Republikas 14. Saeimas ziemas sesijas divpadsmitā (ārkārtas) sēde 2023. gada 24. februārī

Sēdi vada Latvijas Republikas 14. Saeimas priekšsēdētājs Edvards Smiltēns.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Sēdes videotranslācija
Sēžu videotranslācijas (arhīvs)

Sēdes vadītājs. Augsti godātais Valsts prezidenta kungs! Augsti godātais Ministru prezidenta kungs! Godātie ministri! Cienījamie Saeimas deputāti! Cienījamās ekselences un godātie kolēģi! Šodienas ārkārtas sēde ir solidaritātes apliecinājums Ukrainai un tās tautai.

Tieši pirms gada, 24. februāra agrā rītā, Krievija uzsāka noziedzīgu pilna mēroga uzbrukumu Ukrainai, tādēļ, augsti godātie klātesošie kolēģi, aicinu visus piecelties, lai sēdi sāktu ar Latvijas valsts himnu.

(Skan Latvijas valsts himna.)

Sēdes vadītājs. Kolēģi, šajā dienā un vienmēr atcerēsimies, ka Krievijas noziedzīgais karš pret Ukrainu rit nevis gadu, bet nu jau deviņus gadus. Atcerēsimies, ka Ukrainas aizstāvji šodien lej asinis ne tikai par savu brīvību, bet arī par visas Eiropas un arī mūsu drošību. Mūsu morālais pienākums un arī mūsu nacionālās drošības interesēs ir sniegt Ukrainas tautai visu nepieciešamo atbalstu drīzākai uzvarai, cik vien ilgi tas būs nepieciešams, un, ņemot vērā mūsu tautas vēsturisko pieredzi, protams, ir gandrīz pašsaprotami, ka esam tuvu Ukrainas brīvības cīņai ne vien ģeogrāfiski, bet arī savā izpratnē – saprotam, sajūtam un arī dzīvojam līdzi ukraiņu varoņiem.

Augsti godātie kolēģi, tieši šodien, solidarizējoties ar Ukrainu un godinot Krievijas agresijas Ukrainā upurus un kara varoņus, daudzviet pasaulē tiek noturēts klusuma brīdis.

Kolēģi, lūdzu jūs piecelties. Lūdzu, vienosimies klusuma brīdī. *(Klusuma brīdis.)*

Paldies.

Šodienas ārkārtas sēdē mums ir paredzēta Valsts prezidenta, Saeimas priekšsēdētāja un Ministru prezidenta uzruna. Ar mums kopā ir Latvijā akreditētie ārvalstu vēstnieki, tai skaitā arī Ukrainas vēstnieks Latvijā Oleksandrs Miščenko. Vēlāk mums ir iecerēta saslēgšanās ar Kijivu, no kurienes mūs uzrunās Ukrainas Augstākās Radas priekšsēdētājs Ruslans Stefančuks.

Bet šobrīd es dodu vārdu Latvijas Valsts prezidentam Egilam Levitam.

E. Levits (Valsts prezidents).

Godājamais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Godājamie Saeimas deputāti un deputātes! Augsti godātie diplomāti! Klātesošie! Pirms gada Krievija sāka noziedzīgu karu pret Ukrainu. Ukraiņu varonīgā pretošanās okupantiem saviļņo un iedvesmo visu pasauli.

Pirms gada šķita neiespējami, ka 21. gadsimtā būtu iespējams karš Eiropā. Rietumvalstis attiecībās ar Krieviju bija ļāvušās ekonomiskajam izdevīgumam un vēlmju domāšanai. Uz augošo autoritārismu Krievijā tika pievērtas acis. Morālie orientieri bija izbalējuši.

Krievijas autoritārais režīms balstās 19. gadsimta imperiālismā, koloniālajā un rasistiskajā domāšanā. Kamēr Krievijas sabiedrība – un es uzsveru – visa Krievijas sabiedrība neatsacīsies no šīs ideoloģijas, tā apdraudēs savas kaimiņvalstis un visu Eiropu.

Pirms divām nedēļām Eiropas Parlamentā es uzrunā teicu, ka romantiskie priekšstati par plašo Krievijas dvēseli ir jāatstāj Krievijas krievu literatūras mīļotāju pulciņam. Tā nevar būt vadlīnija politiķiem, kuriem ir jārūpējas par savu un savas tautas drošību, jo savu īsto dabu Krievija visai pasaulei parādīja Bučā, Irpiņā, Mariupolē. Vienīgā efektīvā stratēģija Krievijas apturēšanai ir NATO aizsardzības spēju stiprināšana. Mums, NATO austrumu flanga valstij, tas ir īpaši nepieciešams.

Latvija ir viena no valstīm, kas jau no kara pirmās dienas Ukrainai sniedz vislielāko palīdzību, un to dara ne tikai valsts, bet to dara arī mūsu cilvēki. Mūsu kopējā palīdzība, ko snieguši individuāli cilvēki, ir sasniegusi 38 miljonus eiro, jo mēs izjūtam dziļu solidaritāti ar Ukrainu, mēs arī zinām, ko nozīmē krievu okupācija.

Baltijas valstis un Polija ir virzījušas Eiropas sabiedrisko domu Ukrainas sakarā. Mēs esam izrādījuši līderību gan situācijas novērtējumā, gan piedāvājot idejas drošības krīzes risinājumiem. Balstoties uz mūsu redzējumu, Eiropā un NATO ir izdevies panākt vienprātību Ukrainas atbalsta jautājumos, tādēļ aktīva līdzdalība Eiropas Savienības un NATO veidošanā – NATO politikas un dienaskārtības veidošanā – mums ir devusi vēsturisku iespēju to pavērst pareizā virzienā.

Pirms divām nedēļām Minhenes drošības konferencē bija nepārprotami izteikts augošs atbalsts Ukrainai, un arī pirms divām dienām, tiekoties ar prezidentu Baidenu, mēs redzējām, ka gan Amerika, gan Eiropa ir vienotas atbalstā Ukrainai. Arī politiskais mērķis ir kļuvis skaidrāks – no tā, ka mums ir jāpalīdz Ukrainai, mēs esam nonākuši pie tā, ka Ukraina nedrīkst zaudēt, un tagad mērķis ir skaidri definēts: Ukrainai ir jāuzvar. Ukrainai ir jāuzvar, un tas nozīmē – Krievija ir jāatspiež, Krievijai jāiet atpakaļ savās internacionāli atzītajās robežās.

Ukrainas uzvara šajā karā ir izšķiroša Eiropai un visai Rietumu pasaulei. Ukrainai patlaban visvairāk ir nepieciešami ieroči un munīcija, tādēļ Rietumiem ir jākāpina militārās industrijas spējas, un par to NATO patlaban arī spriež un mēģina darīt visu iespējamo, lai iedarbinātu un palielinātu militāro produkciju, lai varētu efektīvi palīdzēt Ukrainai.

Taču Ukrainai vajadzīgs arī taisnīgums un nākotne Eiropā, tāpēc Latvija arī turpmāk stingri iestāsies par paātrinātu Ukrainas uzņemšanu Eiropas Savienībā. Mēs bijām pirmā valsts – kopā ar Igauniju –, kas teica, ka Ukrainai ir jābūt Eiropas Savienībā. Dažus mēnešus vēlāk arī Eiropas Savienība akceptēja šo ideju un Ukrainai tika piešķirts kandidātvalsts statuss. Tagad mums ir jāgādā par to, mums ir jāiestājas par to, lai sarunas netiktu atliktas: sarunām ir jāsākas, lai Ukraina varētu mērķtiecīgi un konsekventi virzīties Eiropas virzienā.

Godājamie klātesošie! Agresīva kara uzsākšana pret citu suverēnu valsti ir lielākais iespējamais starptautiskais noziegums, un tas ir starptautisko tiesību standarts kopš Otrā pasaules kara beigām, kopš tika pieņemta Apvienoto Nāciju Harta 1945. gadā. Taču patlaban trūkst jurisdikcijas kādai starptautiskai tiesai, lai varētu šo jautājumu iztiesāt. Un šeit ir zināma pretruna – noziegums ir, bet tiesas nav. Un šī pretruna ir jāatrisina tādā veidā, ka šāds tribunāls – starptautisks tribunāls – tiktu izveidots. Tādēļ Latvija jau kopš kara pirmajām dienām konsekventi iestājās par to, ka ir jāizveido šāds speciāls tribunāls Krievijas agresijas nozieguma iztiesāšanai. Patlaban tas priekšlikums jau gūst diezgan plašu atbalstu.

Juridiski tas ir iespējams, taču jautājums ir par politisko gribu, par starptautiskās sabiedrības politisko gribu, bet šī politiskā griba arī mūsu spiediena rezultātā pastāvīgi pieaug. Šī gada janvārī Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju par to, ka jāveido šāds starptautisks tribunāls. "Par" balsoja 470 deputāti, "pret" – 19 deputāti, tā ka ir skaidrs viedoklis. Janvārī arī Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja pieņēma līdzīgu... rezultātu.

Es domāju, ka mēs turpināsim strādāt šajā virzienā tikpat efektīvi un konsekventi kā līdz šim, jo patlaban ir jautājums par to, kā panākt vislielāko atbalstu šādam tribunālam, un šeit ir dažādas opcijas, un visām opcijām ir jābūt uz galda. Mums jāsāk ar vislabāko opciju, kas iet caur Ģenerālo asambleju. Patlaban arī Ģenerālajā asamblejā ir diezgan skaidrs viedoklis par šo jautājumu, jo šodien, kā jūs redzējāt, ar 141 balsi no 193 balsīm tika pieņemta rezolūcija, kas nosoda Krievijas agresiju Ukrainā. Tā ka mums jāstrādā tur, bet nedrīkst aizmirst arī pārējās opcijas. Krievijas kara noziegumi ir jāsoda, jo nesodītība noved pie jaunas agresijas. Krievijas impēriskās tieksmes ir jāaptur reizi par visām reizēm un uz visiem laikiem.

Godājamie deputāti un klātesošie! Es pateicos jums par ieguldījumu, lemjot par atbalstu Ukrainai un ukraiņu bēgļiem Latvijā. Es pateicos ikvienam cilvēkam Latvijā, kas sniedz un vēl sniegs palīdzīgu roku Ukrainai. Es pateicos līdzšinējam Ukrainas vēstniekam Latvijā Oleksandram Miščenko, kurš visu šo gadu ir ļoti aktīvi un efektīvi pārstāvējis savu valsti un tautu. *(Aplausi.)*

Brīva, neatkarīga un demokrātiska Ukraina ir demokrātiskās pasaules kopīgais mērķis. Latvija būs ar Ukrainu līdz Ukrainas uzvarai. Latvijā turpinās plīvot brīvās Ukrainas karogi.

Slava Ukrainai! Varoņiem slava! *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Paldies Valsts prezidenta kungam.

Z. Kalniņa-Lukaševica (14. Saeimas priekšsēdētāja biedre).

Godātie kolēģi, vārds uzrunai Latvijas Republikas Saeimas priekšsēdētājam Edvardam Smiltēnam.

E. Smiltēns (14. Saeimas priekšsēdētājs).

Augsti godātais Valsts prezidenta kungs! Augsti godātais Ministru prezidenta kungs! Godātie ministri! Cienījamie kolēģi Saeimas deputāti! Ekselences! Šodien pieminam gadu kopš Krievijas pilna mēroga uzbrukuma Ukrainai. Tas ir netaisnīgs, tas ir brutāls karš, un tas notiek šeit, Eiropā, tas skar katru Eiropas valsti un ietekmē mūsu globālo drošību.

Iepriekšējais asiņainākais karš Eiropā – Otrais pasaules karš – sākās pirms 83 gadiem, 1939. gada 1. septembrī. Tāpat kā šis uzbrukums, tas sākās agrā rīta stundā, tāpat kā šoreiz, upuris bija nevainīgs, miermīlīgs kaimiņš. Atskatoties vēsturē, mēs redzam, kas bija paguvis notikt tikai gadu kopš šī kara sākuma: saplosīta un iznīcināta Polija; okupētas Baltijas valstis un tagadējā

Moldova; Ziemas karā Somija bija zaudējusi desmito daļu teritorijas; bija kritusi Francija, Beļģija, Nīderlande, Norvēģija, Dānija; bija tūkstošiem un tūkstošiem bojāgājušo un miljoniem bēgļu; iznīcinātas pilsētas un ciemi. Viena vienīga gada laikā. Un tas bija tikai sākums milzu postam, ko radīja ar slimām imperiālisma un pārākuma idejām apsēsti diktatori.

Tā ir vēstures mācība par laikus neapstādinātiem varmākām, par to, kādu postu var nodarīt solidaritātes trūkums, taisnīguma relatīvisms, idejas par to, ka viss nav tik viennozīmīgi un ka nevajag taču kaut ko eskalēt. Un mēs, kas tik bieži esam bijuši ierauti Eiropas vēstures turbulencēs, mēs, kas dzīvojam uz ģeopolitisko tektonisko plātņu robežas, to zinām vislabāk.

Otrais pasaules karš beidzās, viens agresors palika nesodīts. Un, pirms vēl kara cirstās brūces sāka dzīt, pār pasauli nolaidās dzelzs priekškars. Lai nepieļautu padomju agresijas un kaitīgās ietekmes tālāku izplatību, brīvā pasaule īstenoja PSRS iegrožošanas politiku – politiku, kuras saknes, līdzīgi Rietumvalstu īstenotajai Baltijas valstu okupācijas neatzīšanas politikai, meklējamas trīsdesmito gadu Rīgā, kad ASV vēstniecībā darbojās Baltijas valstu okupācijas neatzīšanas un PSRS iegrožošanas politikas autori – ASV diplomāti Hendersons un Kenans.

Kolēģi! Marks Tvens reiz teicis, ka vēsture neatkārtojas, bet gan veidojas uz atskaņām. Redzot Krievijas domāšanu, Krievijas pielietoto taktiku kaujas laukā, Krievijas armijas zvērības, pastrādātos noziegumus, tai skaitā pret civiliedzīvotājiem, redzam ko vairāk par vēstures atskaņām – Krievija apzināti cenšas atkārtot vēsturi. Vēsture atkārtojas. Krievijas imperiālisms joprojām ir dzīvs, tas ir tikpat postošs, nežēlīgs un asiņains.

Pēdējās desmitgades Eiropā diemžēl pavadītas ietiepīgā vēlmju domāšanā, ka drošība Eiropā bez Krievijas nav izveidojama. Savukārt šodien Rīga, Tallina, Viļņa un Varšava pārliecinoši un nepārprotami uzsver – Ukrainas uzvara ir vienīgais ceļš uz drošības atjaunošanu Eiropas kontinentā, drošība Eiropā nav izveidojama bez Ukrainas.

Tāpat kā pēc Otrā pasaules kara, brīvajai pasaulei jāveido drošība no Krievijas, jāsniedz viss iespējamais atbalsts, lai Ukraina iespējami drīz spētu apturēt Krievijas agresiju un atjaunot savu teritoriālo integritāti. Un atkal jāveido Krievijas imperiālisma ļaunuma iegrožošanas politika. Faktiski šo Krievijas iegrožošanas politiku un Eiropas drošības arhitektūru mēs jau šodien veidojam – ar katru savu lēmumu – kopā ar Ukrainu un arī ar sabiedrotajiem.

Kolēģi! Šodien starp Krieviju un brīvo pasauli nolaižas jauns dzelzs priekškars, taču visa pasaule zina, ka no tīras dzelzs tas ir tieši un vienīgi Ukrainā. Tas ir taisīts no asinīm slacītas un cīņu dūmos nokvēpušas dzelzs, tas ir kalts no kaujās rūdīta tērauda. Tā ir tērauda barjera, kas pasauli sargā no plēsīga un mežonīga zvēra. Tāpēc arī mūsu pienākums un mūsu atbildība ir tēraudciets atbalsts Ukrainai Latvijā un starptautiski – vārdos un darbos, morāli un praktiski.

Latvijas parlaments ir darījis daudz gan Ukrainas un tās cilvēku atbalstam, gan mūsu drošības stiprināšanai. To ir darījis gan iepriekšējais Saeimas sasaukums, gan jaunais, bieži vien demonstrējot drosmi, līderību, kas bija nepieciešama Ukrainas atbalsta stiprināšanai Eiropas līmenī. Atbalsts Saeimā šiem lēmumiem absolūti vienmēr ir bijis pārliecinošs.

Vakardien Saeimas pieņemtais paziņojums ir tikai kārtējais šāds apliecinājums. Tas bija iespējams, jo tas precīzi atspoguļo mūsu tautas pārliecību un vērtības, mūsu cilvēku stingru nostāšanos taisnības un brīvības pusē. Tāpēc mēs varam droši un pārliecinoši teikt, ka Latvijas politiskais, militārais, finansiālais, humānais un cilvēciskais atbalsts turpināsies, lai cik tas maksātu un lai cik ilgs laiks tam būtu nepieciešams, jo Ukrainas drošība ir mūsu drošība, Ukrainas brīvība ir mūsu brīvība un Ukrainas uzvara ir arī mūsu uzvara.

Slava Ukrainai! Un saules mūžu Latvijai! *(Aplausi.)*

Vārds Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam.

A. K. Kariņš (Ministru prezidents).

Augsti godātais Saeimas priekšsēdētāja kungs! Valsts prezidenta kungs! Cienījamās deputātes! Godājamie deputāti! Kolēģi ministri! Ekselences! Dāmas un kungi! Es pateikšu pāris vārdus par neseno pagātni, par to, kur mēs esam šodien... un drusku ar skatu uz nākotni.

Iepriekšējie runātāji ļoti labi apraksta, kas faktiski ir noticis.

Jau deviņus gadus Krievija brutāli karo Ukrainā. Deviņus gadus. Ir pagājis viens gads, kopš Krievija faktiski parādījusi visai pasaulei savu patieso imperiālistisko seju, veicot šo totālo uzbrukumu visai Ukrainai, visiem iedzīvotājiem, civilajai infrastruktūrai. Tā postaža, ko viņi ikdienā veic, ir grūti aprakstāma, un vēsture šos notikumus droši uzskatīs kā vienu no cilvēces visdrūmākajiem piemēriem.

Bet šīs neprovocētās agresijas rezultātā ir noticis kaut kas, es domāju, Maskavai pilnīgi negaidīts – visa Rietumu pasaule ir apvienojusies kopīgā spēkā, kā līdz šim tas nav bijis, un tā inspirācija, tas dzinulis tam ir bijusi Ukrainas karavīru un civiliedzīvotāju neaprakstāmā varonība. Ja nebūtu ukraiņu varonības, es domāju, nebūtu arī pārējā pasaulē tās vienotības, kāda ir, bet, pateicoties šai varonībai, Rietumu pasaule tagad ir apvienota. Un, ja pirms gada... es labi atceros 24. februāra Eiropadomes sapulci, kur... sagadījās... mēs bijām Briselē tajā vakarā... valstu vadītāji tajā vakarā nevarēja pat vienoties, vai vajadzētu sankcionēt Putinu un Lavrovu, nemaz nerunājot par ieroču piegādēm vai ko tamlīdzīgu.

Kopš tā laika masveidā tiek piegādāti ieroči, munīcija, viss pārējais. Un valstis, kuras agrāk bija skeptiskas par jebkāda veida iesaistīšanos karadarbībā – Zviedrija un Somija – tagad ir aktīvā ceļā un tūlīt iestāsies NATO aliansē. Tātad Maskava ar savu agresiju un Ukraina ar savu varonību ir apvienojusi Rietumu pasauli. Tas ir tas, kas līdz šim ir noticis.

Ko mēs tagad Latvijā darām? Mēs jau spējam un... paldies dievam, atpakaļ skatoties, spējām piegādāt ieročus vēl pirms 24. februāra, kas laikam arī palīdzēja ukraiņiem pirmajās dienās Kijivā. Ja mēs būtu zinājuši, ka tajā dienā sāksies iebrukums, mēs būtu vēl agrāk un vēl vairāk centušies, bet, paldies dievam, vismaz daļa... Latvijas palīdzība arī pašā sākumā palīdzēja.

Bet kopš tā laika ne tikai valdība un Saeima, bet mūsu plašā sabiedrība faktiski masveidā ir sniegusi atbalstu Ukrainai, sākot ar ieročiem, ar munīciju, ar helikopteriem, ar droniem, ar visu pārējo, ko mēs esam devuši un turpināsim dot, jau pārsniedzot vienu procentu no mūsu iekšzemes kopprodukta. Mēs šo izmantojam, un mums ir jāizmanto kā arguments tām valstīm, kurām ir daudz lielākas ekonomikas... Ja mēs varam ziedot vienu procentu, nebūdami turīgākā valsts Eiropas Savienībā vai NATO, tad turīgās valstis arī to var darīt.

Un mēs to esam mudinājuši, mudinām šodien un mudināsim arī rītdien. Bet tam papildus klāt ir nākusi necerēta, negaidīta masveida un ļoti plaša sabiedrības spontāna iesaiste caur mūsu nevalstiskajām organizācijām, kuras arī ir izveidojušās, attīstījušās un kuras ikdienā turpina un turpinās sniegt palīdzību Ukrainai. Ir izveidota iespēja, ka ikkatrs no mums... Ja mums nav laika vai zināšanu, kā īsti iesaistīties praktiski, ir visādi konti, kur daudzi no mums regulāri ziedo naudu, lai tie, kuri var veltīt laiku, var to likt lietā.

Tātad Krievija saliedēja Rietumus ar ukraiņu varoņu, kā saka, dzinuli. Mēs Latvijā esam reaģējuši – gan valdība, gan Saeima, gan sabiedrība – pilnībā vienoti, visi šajā zālē, te nav pozīcijas un opozīcijas, – ir atbalsts Ukrainai.

Par nākotni. Mēs kā valsts atbalstīsim Ukrainu tik ilgi, cik tas būs nepieciešams, tas ir, tik ilgi, līdz Ukraina uzvarēs šajā karā. Ukrainai ir jāuzvar, un Krievijai šis karš ir jāzaudē.

Bet kas notiks pēc tam? Krievija, domājams, un, spriežot pēc Putina nesenās publiskās uzrunas, negrasās mainīt savu politiku. Mums tas Latvijā jāapzinās. Protams, Ukraina to apzinās, un Rietumiem un NATO aliansei tas ir jāapzinās. Tas nozīmē, ka turpmākajos gados ne tikai Latvijai un visai Eiropas Savienībai būs jāturpina ieguldīt savā drošībā, bet mums būs jādara pilnīgi viss, lai šajā posmā palīdzētu Ukrainai iekļauties ne tikai Eiropas Savienībā, bet arī NATO aliansē, jo pasaulē vairs nav pelēko zonu. Diemžēl tā ir diezgan melna vai balta: vai nu valsts dzīvos, zels un plauks brīvībā, demokrātijā, kur valdīs likuma vara, vai valstī būs autoritāra diktatūra, kāda ir Krievijā.

Ukrainai ir pilnas tiesības, un tai obligāti jābūt Rietumu demokrātijas pusē. Viņi jau ir, bet viņi vēl nav tikuši tik tālu kā Latvija, Baltijas valstis tā saucamajos Rietumu klubos, ja mēs tā varam teikt, – Eiropas Savienībā un NATO. Mums ir jādara viss, lai Ukraina tiktu šeit iekšā. Līdz šim tā ir bijusi mūsu valdības pozīcija, bet mums visiem, arī Saeimas deputātiem, tiekoties ar kolēģiem no citām valstīm, tas ir aizvien aktīvāk jāuzstāj – ne tikai tas, ka Ukrainai vajadzīgi ieroči un munīcija, bet ka mums ir jāpalīdz Ukrainai iekļauties mūsu apvienībās – Eiropas Savienībā, NATO drošības aliansē –, jo mums visiem, arī Latvijai, nākotnē būs vajadzīgs Ukrainas spēks, lai atturētu Krieviju no jebkādas tālākas karadarbības vai imperiālistiskas domas Eiropas virzienā.

Tas uzdevums nebūs viegls. Tas uzdevums mums visiem maksās naudu, bet atceramies vienu lietu: kamēr mēs maksājam naudā, ukraiņi ik dienu, arī šodien un šajā mirklī, maksā ar savām dzīvībām. Godināsim viņus, neatlaidīgi atbalstīsim viņus līdz uzvarai.

Slava Ukrainai! *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Pateicamies Ministru prezidenta kungam.

Kolēģi, šobrīd mums ir pievienojies arī Ukrainas Augstākās Radas priekšsēdētājs Ruslans Stefančuks.

Augsti godātais Stefančuka kungs, es ceru, jūs arī parādīs uz ekrāna. Prieks jūs redzēt! Mēs esam pagodināti! *(Aplausi.)*

R. Stefančuks (Ukrainas Augstākās Radas priekšsēdētājs).

Paldies. Godātais priekšsēdētāja kungs, dārgais Edvard! Prezidenta kungs! Godātais Ministru prezident! Deputāti! Valdības pārstāvji! Latvijas pilsoņi! Es pateicos par iespēju uzrunāt jūs šajā īpašajā dienā.

Precīzi pirms gada agri no rīta miermīlīgo Ukrainu pamodināja krievu raķešu apšaudes, krievu tanku skaņas un ienaidnieka lidmašīnu troksnis, tajā briesmīgajā rītā mūsu mājās atnāca asiņains karš, neraugoties uz to, ka jau pirms astoņiem gadiem bija arī Krimas un Donbasa sagrābšana. Šis iebrukums turpinās jau 365 dienas, turpinoties arī šodien, nes nāvi un iznīcināšanu, atņemot dzīvības un veselību bērniem, pieaugušajiem un mūsu varonīgajiem aizstāvjiem, piespiežot ukraiņus ciest no apšaudēm, gaismas un siltuma trūkuma un meklēt aizsardzību ārpus savas dzimtenes.

Mēs turamies, mēs nepadodamies, mēs obligāti uzvarēsim. Tāpēc ka ar mums ir taisnīga tiesa, tāpēc ka mēs aizstāvam savu, mēs nevēlamies neko svešu, tāpēc ka reizē ar bēdām pie mums ir atnācis arī īstu draugu atbalsts, kuru vidū es gribētu īpaši atzīmēt izcilo latviešu tautu un kārtējo reizi visiem jums pateikties.

Mēs ārkārtīgi novērtējam jūsu atbalstu un visu atceramies. Mēs atceramies, kā 13. Saeima uzreiz, 24. februārī, stingri nosodīja agresiju, kā apstādināja sadraudzības parlamenta grupas ar Krievijas Federāciju un Baltkrieviju, kā aicināja starptautisko sabiedrību slēgt debesis virs Ukrainas, kā Latvijā aizliedza Krievijas simboliku, kā atzina Krievijas noziegumus pret Ukrainas tautu, genocīdu, kā apstiprināja likumdošanas izmaiņas, kas bija nepieciešamas, lai apstādinātu gāzes importu, un kā nosauca Krieviju par valsti, kas sponsorē terorismu.

Protams, mēs nekad neaizmirsīsim vizīti Kijivā pašā iebrukuma sākumā, kad kopā ar kolēģiem no Lietuvas un Igaunijas bija ieradusies tā laika Saeimas priekšsēdētāja, bet šodien aizsardzības ministre cienījamā Ināra Mūrnieces kundze.

Man ir ārkārtīgi patīkami, ka 13. Saeimas stafeti pārņēmusi 14. Saeima, kas jau pagājušā gada decembrī pieņēma paziņojumu par Krievijas nozieguma īstenošanu un par speciāla tribunāla izveidi, kā arī par Krievijas Federācijas tiesību apturēšanu dažādās starptautiskajās organizācijās, tajā skaitā arī Drošības padomē.

Latvijas atbalsts tiek apliecināts arī ar militāru atbalstu. Mēs ļoti pateicamies par to, ka Latvija jau sniegusi ieročus un munīciju par kopējo summu vairāk nekā 314 miljoni eiro, kas ļāvis Latvijai – atbilstoši IKP likmei – ieņemt otro vietu pasaulē un deviņpadsmito vietu sabiedroto vidū pēc palīdzības apjomiem. Bravo, Latvija!

Ļoti zīmīgs ir arī fakts, ka pirmās pretgaisa aizsardzības sistēmas "Stinger" tika piegādātas jau 23. februārī pulksten 18.00 – pirms pilna mēroga Krievijas iebrukuma. Tieši "Stinger" palīdzēja apstādināt krievu desantu Kijivā. Mēs augsti novērtējam arī mūsu karavīru apmācības, kā arī to, ka tiek plānots šo programmu paplašināt.

Atsevišķi gribu pieminēt mūsu karavīru medicīniskās rehabilitācijas svarīgumu Latvijā. 91 mūsu smagi ievainots karavīrs jau ir pabeidzis ārstēšanos, bet 13 vēl joprojām turpina rehabilitāciju Latvijas ārstu uzraudzībā. Es zinu, ka šis atbalsts turpināsies. Mēs esam pateicīgi jums par katru mūsu pilsoni, kam jūs sniedzat atbalstu un patvērumu Latvijā.

Atsevišķi es gribu pieminēt 13. Saeimā pieņemto likumu par civiliedzīvotāju atbalstu, pateicoties kuram gada laikā jau vairāk nekā 41 tūkstotis mūsu pilsoņu ir atraduši patvērumu Latvijā. Zīmīgi ir arī tas, ka viens no pirmajiem 14. Saeimas lēmumiem ir šī likuma darbības turpināšana.

Mēs pateicamies arī par humānās palīdzības sniegšanu no Latvijas. Nav laika pārskaitīt visu, kas tiek sniegts, jo tas aizņemtu visu svinīgās sēdes laiku. Atzīmēšu tikai vienu nelielu epizodi.

Priekšsēdētāja kungs! Man ir ļoti patīkami, ka joprojām turpinās iniciatīva, kuru Rīgas mērs Mārtiņš Staķis un jūs savā iepriekšējā amatā – Rīgas vicemēra amatā – uzsākāt jau pagājušā gada aprīlī... un jūsu vizītes laikā tika piegādāti vēl 10 pilsētas autobusi, kurus uzdāvināja Rīgas dome. Tas ir ļoti nozīmīgi, lai varētu paplašināt Kijivas sabiedriskā transporta spējas, jo īpaši, ņemot vērā sarežģīto situāciju, elektriskā transporta kursēšanu, krievu raķešu apšaudes.

Mēs esam pateicīgi Latvijai par lēmumu piedalīties Černihivas apgabala – apgabala, kas ļoti cietis no krievu noziegumiem, – atjaunošanā. Mēs ļoti ceram, ka pavisam drīz šis projekts sāks realizēties.

Mēs augsti novērtējam jūsu stingro atbalstu attiecībā uz Ukrainas dalību Eiropas Savienībā un NATO un to darbu, kuru jūs īstenojat, lai pārliecinātu visus Eiropas partnerus par iespēju pēc iespējas ātrāk Ukrainai iestāties Eiropas Savienībā. Arī kandidātvalsts statusa piešķiršana Ukrainai bija mūsu kopīga uzvara, un tas apliecina mūsu spējas atgriezties Eiropas valstu saimē, kā arī, ņemot vērā integrāciju, mēs ceram uz Latvijas atbalstu, lai mēs varētu pēc iespējas drīzāk kļūt par NATO dalībvalsti. Kārtējo reizi gribu uzsvērt, ka Ukraina vairs nevar palikt ārpus Eiropas Savienības un Atlantijas alianses, jo tas apdraud tās pastāvēšanu un Eiropas drošību.

Dārgie latvieši, es zinu, ka šī sēde ir arī Ukrainas atbalsta kulminācija, kas tagad notiek Latvijā, brālīgajā Latvijā. Mēs esam pateicīgi jums par šo iniciatīvu, šo atbalstu nedrīkst mērīt ne ar dienām, ne ar gadiem, ne ar gadsimtiem... jo tai nav robežu un tā ir savstarpēja, tā ir mūsu brālīgo tautu sirdīs.

Nobeigumā Ukrainas Augstākās Radas vārdā gribu jūs sveikt ar veiksmīgām parlamenta vēlēšanām. Mēs augsti novērtējam sadarbību ar 13. Saeimu un esam noskaņoti arī uz turpmāku sadarbību ar 14. Saeimu. Un vēl man ir ļoti patīkami, ka mēs tiekamies ar Latvijas draugiem dažādos formātos. Es ar prieku atceros manu tikšanos Minhenē ar godājamo prezidentu Egilu Levita kungu... un mūsu vicespīkere Kondratjukas kundze bieži viesojas Latvijā.

Un pašā nobeigumā es gribu izteikt jums, priekšsēdētāja kungs, savu atzinību un pateicību par jūsu uzstāšanos Augstākajā Radā, kur jūs runājāt ukraiņu valodā un runa turpinājās 17 minūtes – es skaitīju pats personīgi. Mūsu parlamentā un Ukrainas sabiedrībā tā ir uztverta kā cieņas izpausme mūsu tautas varonīgajai cīņai pret Krievijas agresiju.

Tagad es pateikšu tikai vienu, bet ļoti dārgu frāzi latviešu valodā: kopā uzvarēsim! *Razom peremožem!* Slava Latvijai! Slava Ukrainai! *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. *Šanovnij spiker, duže djakuju! Peremožem!*

(Skan Ukrainas valsts himna.)

Sēdes vadītājs. Paldies jums, spīkera kungs. *(Aplausi.)*

Ukrainas Augstākās Radas priekšsēdētājs ir spēcīgs līderis, kas ir spējis nodrošināt efektīvu parlamenta darbu arī šobrīd, kara laikā. Pateicamies Ukrainas parlamenta priekšsēdētājam Ruslanam Stefančukam par iespēju atrast laiku un šodien pievienoties Saeimas sēdei.

Vairāk nekā jebkad Ukrainai vajadzīgs atbalsts tieši šobrīd, šajā izšķirīgajā brīdī, tāpēc būsim vienoti savā atbalstā un atbalstīsim Ukrainu.

Šīs ārkārtas sēdes darba kārtību esam izskatījuši. Sēdi slēdzu.

Paldies visiem.

Slava Ukrainai!

Vienu mirklīti, vienu mirklīti! Vārds aizsardzības ministrei Inārai Mūrniecei **paziņojumam**.

I. Mūrniece (aizsardzības ministre).

Paldies, priekšsēdētāj, par šo Saeimas sēdi. Es to ļoti augstu novērtēju.

Godātie kolēģi! Pulksten 11.00 pretī Krievijas vēstniecībai parādīsim, ka mēs atbalstām Ukrainu. Aizsardzības ministrija ar Ukrainas Aizsardzības ministrijas atbalstu ir atvedusi Bučā sašautu Krievijas tanku. Aiziesim tur pulksten 11.00, nodziedāsim Latvijas himnu un Ukrainas himnu un parādīsim, ka Latvijas atbalsts ir nesalaužams un turpināsies tik ilgi, cik tas būs vajadzīgs.

Slava Ukrainai! Varoņiem slava! *(Aplausi.)*

Sēdes vadītājs. Paldies.

Es arī atgādināšu, ka pulksten 10.00 pie Brīvības pieminekļa būs mītiņš "Bez Tevis nav uzvaras!", un pulksten 11.00, kā Mūrnieces kundze jau teica, būs iespējams aplūkot Krievijas militāro tehniku, ko ukraiņi iznīcinājuši Kijivas pievārtē, bet pulksten 12.00 sāksies dievkalpojums Rīgas Domā.

Paldies, kolēģi.
Sēdi slēdzu.

SATURA RĀDĪTĀJS
14. Saeimas ziemas sesijas 12. (ārkārtas) sēde,
pieminot Krievijas pilna mēroga iebrukuma Ukrainā gadadienu,
2023. gada 24. februārī

Klusuma brīdis
Valstu augstāko amatpersonu uzrunas, pieminot Krievijas pilna mēroga iebrukuma Ukrainā gadadienu
- Valsts prezidents E. Levits
- Saeimas priekšsēdētājs E. Smiltēns
- Ministru prezidents A. K. Kariņš
- Ukrainas Augstākās Radas priekšsēdētājs R. Stefančuks

Paziņojumi
- aizsardzības ministre I. Mūrniece
- Saeimas priekšsēdētājs E. Smiltēns

Sēdes videotranslācija

24.02.2023 9.00 Lat Ukr Eng

---
* * * *

Sēžu videoarhīvs: https://www.saeima.lv/lv/likumdosana/saeimas-sede/videotranslacijas

Sēdes videotranslācija	**24.02.2023**	9.00	9.00

1. pl. 09:00 – 46 min stg 2450 sēde Nr.12-ziemas sesija-LV Smiltēns
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20230224100017_saeima.lv.1_0

2. ENG pl. 09:00 – 46 min stg 2450 sēde Nr.12-ziemas sesija-ENG Smiltēns
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20230224095902_saeima.lv.1_01

3. UKR pl. 09:00 – 46 min stg 2450 sēde Nr.12-ziemas sesija-UKR Smiltēns
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20230224095941_saeima.lv.1_02 TULKO ierakstā 06:31- 43:00

---
* * * *

Papildu pievienojums – darba kārtība

* * * *
---

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2450
https://titania.saeima.lv/LIVS14/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=ad294670-cde7-4d11-925c-d5556ac013ae

24.02.2023. 14.Saeima divpadsmitā sēde-ziemas sesija -ārkārtas *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Edvards Smiltēns*

2023.gada 24. februāra sēde sākas pl. 8:50
sēde slēgta pl. 9:39, sēdes ilgums- 46 minūtes

PIEBILDE: 24. februārī notiek viena sēde nr.12, par karu Ukrainā.

Saeimas ārkārtas sēde, pieminot Krievijas pilna mēroga iebrukuma Ukrainā gadadienu, 2023.gada 24.februārī pulksten 8.50

	1.	**Valstu augstāko amatpersonu uzrunas, pieminot Krievijas pilna mēroga iebrukuma Ukrainā gadadienu** **Izskatīts**	
	Sēde beigusies 24.02.2023 09:39		

* * * *